Bootschoft Sas

Breeda von Christus aus däm leeschtjebuarnen Sän Gottes

Schreft Läsunk: 2.Sam. 7:12a, 14a; Rma. 1:1-4; 8:28-30; Heb. 2:10-12; 1.Kor. 15:31, 36

I. „Ekj woa dienen Somen opprechten…Ekj woa sien Voda sennen, un hee woat mien Sän sennen" — 2.Sam. 7:12a, 14a:

A. Dit Wuat stemmt äwareen met Paulus sienem en Reema 1:3-4 äwa Christus aus dän David sien Somen, dee en Siene Menschlichkjeit en Opparstonunk toom Sän Gottes bestemt wort.

B. De deepe Bediedunk von 2.Sam. 7 es, daut de Dree-eena Gott Sikj Selfst en Siene reedjemoakten un volstendja Dree-Eenichkjeit en Sien utjewäldet Volkj nen oabeiden.

C. No Heb. 1:5b, waut 2.Sam. 7:14a aunfieet, es David sien Somen Christus aus Gott Sien leeschtjebuarna Sän, dee beid Jettlichkjeit un Menschlichkjeit haft — Vv. 5a, 6.

D. Dien Somen en 2.Sam. 7:12 un mien Sän en V. 14a bediet, daut David sien Somen däm Sän Gottes woaren wudd, daut hett, daut een menschlicha Somen een jettlicha Sän woaren wudd — Rma. 1:3-4.

E. Dit bediet, daut Gott Sien Väasauz en Siene Ekonomie es, Sikj Selfst toom Mensch to moaken, om dän Mensch to Gott to moaken em Läwen un en Natua, oba nich enne Gottheit.

F. Dit Wuat äwa David sien Somen dee däm Sän Gottes woat, woat stoakj en däm nieen Testament wieda jemoakt un stoakj entwekjelt — Mat. 22:41-45; Opb. 22:16.

II. En Apj. 13 säd Paulus, daut Gott ut David sien Somen „no Vespräakjunk Israel eenen Rada jebrocht haft, Jesus" (V. 23), un „daut Gott dise Vespräakjunk voll erfelt haft…derch daut Hee Jesus oppjewakjt haft, soo aus uk jeschräwen steit em tweeden Psalm: Du best mien Sän, Vondoag hab ekj Die Jebuaren" (V. 33):

A. En Vv. 32 un 33 seenen wie, daut Christus aus däm leeschtjebuarnen Sän Gottes dän Vodasch vesproaken wort, un Gott erfelt dit Vespräakjunk derch daut Oppwakjen von Jesus.

B. Opparstonunk wia eene Jeburt fa dän Menschen Jesus:

1. Hee wort von Gott en Siene Opparstonunk jebuaren, om de leeschtjebuarna Sän Gottes to sennen mank väle Breeda — Rma. 8:29.
2. Hee wia de Eenjebuarna Sän Gottes von Eewichkjeit aun — Joh. 1:18; 3:16.
3. No Sienem Fleeschwoaren wort Hee derch Opparstonunk von Gott en Siene Menschlichkjeit jebuaren, om Gott Sien leeschtjebuarna Sän to sennen — Heb. 1:6.

C. Paulus kunn däm Harn Siene Opparstonunk en Ps. 2:7 seenen: „Du best mien Sän; Vondoag hab ekj Die jebuaren":

1. Paulus wand daut Wuat Vondoag opp dän Dach von däm Harn Siene Opparstonunk aun.
2. Daut bediet, daut Christus Siene Opparstonunk Siene Jeburt aus däm Ieeschtjebuarnen Sän Gottes wia.
3. Jesus, de Menschensän, wort jebuaren, om däm Sän Gottes to sennen, derch daut Hee von de Doodje oppjewakjt wort; doawäajen wia Gott Sien Oppwakjen von Jesus von de Doodje Sien Jebuaren von Am, om Sien Ieeschtjebuarna Sän to sennen — Apj. 13:33.

D. Derch Fleeschwoaren neem Gott Sien Eenjebuarna Sän de Menschlichkjeit aun un wort de Gott-Mensch (Joh. 1:14, 18; Luk. 1:35); dan en Opparstonunk wort disa Gott-Mensch von Gott jebuaren, om Sien Ieeschtjebuarna to sennen (Apj. 13:33; Heb. 1:6; Rma. 8:29):
   1. Ver Fleeschwoaren haud Gott Sien Eenjebuarna Sän de menschliche Natua nich; Hee haud bloos de jettliche Natua.
   2. En Opparstonunk haft Gott Sien Ieeschtjebuarna Sän soogoot de menschliche Natua aus uk de jettliche Natua.

E. Derch Siene Opparstonunk wort Christus jebuaren, om de Ieeschtjebuarna to sennen, un to de selwje Tiet worden aule Siene Jleewje jebuaren, om de väle Säns Gottes to sennen — 1.Pet. 1:3; Heb. 2:10:
   1. Mank dise väle Säns es bloos de Ieeschtjebuarna Christus Sien Eenjebuarna Sän — 1.Pet. 1:3; Heb. 2:10.
   2. Dis Eenjebuarna Sän Gottes, en Siene oppjestone Menschlichkjeit, es uk de Ieeschtjebuarna Sän Gottes — Rma. 8:29.
   3. De Ieeschtjebuarna haft beid Jettlichkjeit un Menschlichkjeit, un wie, Siene Jleewje aus Gott Siene väle Säns, haben uk soogoot de menschliche Natua aus uk de jettliche Natua — 2.Pet. 1:4.

III. David sien Somen dee däm Sän Gottes woat rät von däm Prozas von Christus Sien Bestemt-woaren toom Ieeschtjebuarna Sän Gottes derch Opparstonunk — 2.Sam. 7:12-14a; Rma. 1:3-4; Mat. 22:45; Opb. 22:16:

A. Paulus säd, daut hee aufjesondat wort fa daut Evangelium Gottes äwa Gott Sienem Sän, waut aunwiest, daut daut Evangelium Gottes een Evangelium von Sänschoft es fa de Werkjlichkjeit von Christus Sienem Kjarpa — Rma. 1:1, 3-4; 8:28-30; 12:5.

B. Reema 1:3-4 es de Erfellunk von de Profezeiunk em Bilt en 2.Sam. 7:12-14a, dee daut Jeheemnis von Gott dee Mensch woat openboat, om dän Mensch Gott to moaken em Läwen un en Natua, oba nich enne Gottheit:

1. Derch Fleeschwoaren neem Christus, de Eenjebuarna Sän Gottes en Siene Jettlichkjeit (Joh. 1:18), daut Fleesch aun, de menschliche Natua, dee nuscht met Jettlichkjeit to doonen haud; en Siene Menschlichkjeit wia Hee nich de Sän Gottes:
   a. Jesus en Siene Menschlichkjeit wia David sien Somen, een menschlicha Somen, dee to de aule Schepfunk (de aule Mensch — Rma. 6:6) von Gott jehieed — Kol. 1:15b.
   b. Aus Christus aum Kjriez storf aus David sien Somen en Siene Menschlichkjeit, kjriezicht Hee dän oolen Mensch met de oole Schepfunk, venicht dän Diewel, vedaumt de Sind em Fleesch, un recht de Welt — Rma. 6:6; Heb. 2:14; Rma. 8:3; 2.Kor. 5:21; Joh. 3:14; 12:31.
2. En Opparstonunk wort Siene Menschlichkjeit jettlich jemoakt, Sänschoft jekjräajen, waut bediet, daut Hee däm Sän Gottes wort, nich bloos en Siene Jettlichkjeit, oba uk en Siene Menschlichkjeit — Rma. 1:3-4:
   a. En Opparstonunk wort Hee bestemt toom Sän Gottes, jemoakt toom Ieeschtjebuarnen Sän Gottes, dee soogoot Jettlichkjeit aus uk Menschlichkjeit beset — Rma. 8:29.
   b. Kjriezijunk wia de baste Wajch, doamet Hee bestemt, veharlicht, oppjewakjt woaren kunn:
      (1) Wan een Sot stoaft biem enne Ieed begroft woaren, woat hee entlich utloten, waussen un blieejen, wiels de Wirkjsomkjeit von daut Sot sien Läwen met sienem Doot tojlikj läwendich jemoakt woat — Joh. 12:23-24.
      (2) De Jettlichkjeit, de Jeist von Heilichkjeit, en Christus wort läwendich jemoakt en Sienem Doot, un en Opparstonunk „blieecht" Hee aus de Sän Gottes.
      (3) No Sienem Fleesch wort Hee kjriezicht, oba no Sienem Jeist wort Hee stoakj jemoakt, sea aktiew, om Jettlichkjeit en Christus Siene Menschlichkjeit nenn to brinjen, om see jettlich to moaken; daut es waut bestemmen bediet, un daut es Sänschoft jäwen — 1.Pet. 3:18.
   c. Christus Siene Menschlichkjeit wort bestemt, utjetieekjent, oppjehowen derch dän Jeist von Heilichkjeit, Christus Siene Jettlichkjeit, en Jettlichkjeit nenn; daut hett, Christus wort wada jebuaren en Siene Menschlichkjeit, om de Ieeschtjebuarna Sän Gottes to sennen — Apj. 13:33:
      (1) Christus wia de Ieeschta, dee en Opparstonunk wiedajebuaren wort — Rma. 8:29:
         (a) Siene Menschlichkjeit wort en Siene Mutta äarem Schoot jebuaren; daut wia menschlich un kunn nich aus de Sän Gottes betracht woaren, oba aus de Menschensän.

(b) Christus Siene Opparstonunk hoof Siene Menschlichkjeit opp un fieed Siene Jettlichkjeit en dise Menschlichkjeit nenn; soo wort Siene Menschlichkjeit derch dise Opparstonunk wada jebuaren, om een Deel von däm Sän Gottes to sennen.

(2) Daut Väabilt es de Ieeschtjebuarna Sän Gottes, un de Vemierunk sent de väle Säns Gottes, de Jlieda vom Väabilt, om Sien Kjarpa to sennen, waut em nieen Jerusalem foadicht woat — 1.Pet. 1:3.

IV. David sien Somen dee Sän Gottes rät von däm Prozas von onsem Bestemt-woaren toom väle Säns Gottes derch Opparstonunk — Heb. 2:10-11:

A. Christus es aul toom Sän Gottes bestemt worden, oba wie sent noch en däm Prozas von Bestemmunk, dän Prozas von Sänschoft kjrieen, jettlich jemoakt woaren — Rma. 8:28-29.

B. Daut Läwen vom Sän Gottes es en onsem Jeist nenjejäft worden — Rma. 8:10:

1. Nu motten wie, jlikj dän Somen dee en de Ieed jeseit woat, derch dän Prozas von Doot un Opparstonunk gonen — Joh. 12:24-26.
2. Daut moakt daut de utwertja Mensch aufnemt, oba daut ennalichet Läwen waussen, entwekjlen, un entlich bliewen kaun; daut es Opparstonunk — 1.Kor. 15:31, 36; 2.Kor. 4:10-12, 16.
3. Jemea wie em Läwen waussen fa onse Omwaundlunk em Läwen, jemea woaren wie toom Säns Gottes bestemt:
   a. Om to waussen bruck wie een Hoat, waut no däm Harn jedreit es, un een Hoat, waut rein es Am jäajenäwa — 2.Kor. 3:16, 18; Mat. 5:8; 2.Tim. 2:22.
   b. Om to waussen brucken wie, de reine Malkj un daut stoakje Äten vom Wuat to äten — 1.Pet. 2:2; Heb. 5:12-14.
   c. Om to waussen brucken wie daut Wessren von de begowde Jlieda — 1.Kor. 3:6b; Joh. 7:37-39; Spr. 11:25.
   d. Derch aul de Dinja en onse Omjäwunk un derch onse fäla woat ons hasselje Selfst rauf jeschmäten, un de Har haft ne jratre Jeläajenheit, en ons to schaufen — Rma. 8:28-29.
   e. Een Dach woat dis Prozas foadicht senn, un fa Eewichkjeit woaren wie dautselwje sennen aus Christus, Gott Sien Ieeschtjebuarna Sän, en onsem Jeist, Seel un Kjarpa — 1.Joh. 3:2; Rma. 8:19, 23 (Leet #948, Varsch 2).

C. En Opparstonunk wort Christus en Siene Menschlichkjeit toom Sän Gottes bestemt, un derch soone Opparstonunk sent wie uk em Prozas von Bestemmunk aus Säns Gottes — Rma. 8:11:

1. De Prozas von onsem Bestemt-woaren, Sänschoft kjrieen, jettlich jemoakt woaren, es de Prozas von Opparstonunk met vea Haupt Aspekte — Heiljunk, Omwaundlunk, Jlikjstalunk, un Veharlichunk — Rma. 6:22; 12:2; 8:29-30.
2. De Schlätel to dän Prozas von Bestemmunk es Opparstonunk, waut de enwonende Christus es aus de oppstieenda Jeist, de bestemmenda Jeist, de Krauft vom Läwen en onsem Jeist — Joh. 11:25; Rma. 8:10-11; Apj. 2:24; 1.Kor. 15:26; 5:4:
   a. Wie brucken drinjent to lieren, woo wie no däm Jeist waundeln kjennen, om dän bestemmenden Jeist to jeniessen un to erfoaren — Rma. 8:4, 14.
   b. Jemea wie dän Jeist berieren, jemea woaren wie jeheilicht, omjewaundelt, un veharlicht, om Gott to woaren em Läwen un en Natua, oba nich enne Gottheit, fa dän Oppbu von Christus Sienem Kjarpa toom beendjen daut nieen Jerusalem — 1.Kor. 12:3; Rma. 10:12; 8:15-16; Gal. 4:6.

V. Gott Sien Väasauz — väle Breeda to kjrieen von Sienem leeschtjebuarnen Sän fa Sienen Utdruck:

A. Reema 8:29 sajcht ons: „Wiels woone Hee verhäa-kjand, dee haft Hee uk verhäa-bestemt, daut Bilt von sien Sän jlikj to woaren, soo daut Hee de leeschtjebuarna es mank väle Breeda.“
B. Daut es eene wundaboare Sach, daut de leeschtjebuarna väle Breeda haft — Mat. 28:10; Joh. 20:17.
C. Christus es de leeschtjebuarna met Jettlichkjeit un Menschlichkjeit, un wie sent Siene väle Breeda met Menschlichkjeit un Jettlichkjeit, un haben dän selwjen Voda Gott.
D. Heb. 2:11 sajcht: „Wiels soogoot, dee waut heilicht un dee waut jeheilicht woaren, sent aula von eenem. Doawäajen schämt Hee sikj nich, äant Breeda to nanen“
E. De leeschtjebuarna es daut Väabilt, un wie sent de Vemierunk; Christus es daut Moddel, de Form, daut Musta, un Gott haft ons en Am nenjejäft, soo daut wie en Sien Bilt jemoakt no Sienem Bilt woaren kjennen.
F. Aus Siene väle Breeda sent wie nu em Prozas von Riepheit, toom Bilt von Am jlikjestalt to woaren.
G. Heb. 2:12, een Takjst ut Ps. 22:22, sajcht: „un sajcht: “Ekj woa dienen Nomen to miene Breeda vekjindjen; medden enne Kjoakj woa Ekj Die low-sinjen.”
H. No Hebräa 2:12 es de Kjoakj een jemeensomet Toopjestal von de Breeda von däm leeschtjebuarnen Sän Gottes met twee Natuaren un twee Läwens toopjefot un vemenjt.

© 2026 Living Stream Ministry